

факультету вона дорівнювала: група I ф. з НРФП - $8,39 \pm 0,45$ кгм/хв/кг, група II ф. з вищесереднього рівнем ФП-170 (ВСРФП) - $11,88 \pm 0,37$ кгм/хв/кг. Таким чином, порівнюючи показники ФП-170 студенок двох факультетів можна зробити висновок, що рівень ФП-170 студенток фармацевтичного факультету вірогідно вищий (група II ф.) і відповідно вищий рівень фізичної підготовленості та підготовки до складання державних тестів та нормативів. За частотою серцевих скорочень студентки розподілялися в такому ж порядку, найкращі показники ЧСС у студенток фармацевтичного факультету: I ф. і I м. адренергічна спрямованість кардіорегуляції ($86 \pm 0,75$ уд/хв і $88,2 \pm 0,66$ уд/хв відповідно); II м. нормергічна з адренергічною спрямованістю ($76,2 \pm 0,28$ уд/хв) і II ф. нормергічна спрямованість кардіорегуляції ($67,34 \pm 0,38$ уд/хв).

З вищевказаного можна зробити наступні висновки: студенткам двох факультетів необхідно підвищити рівень ФП-170 до показників ФП-170 групи II ф. (11,8 і вище), при яких студентки мають вірогідно вищі показники функціонального стану серцево-судинної системи, фізичної підготовленості та підготовки до складання державних тестів та нормативів оцінки фізичної підготовленості. Студентки групи II ф. за своїми показниками можуть займатися в групах спортивного вдосконалення. Студентки груп I ф. і I м. і частково II м. повинні займатися в підготовчих групах та групах загальної фізичної підготовки із застосуванням фізичних вправ ігрового або циклічного характеру аеробно-анаеробної спрямованості.

ОСВІТНЯ СПРЯМОВАНІСТЬ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ВЗО АГРАРНОГО ПРОФІЛЮ

ЗАВАЦЬКИЙ ЮРІЙ

Український державний університет фізичного виховання і спорту

Дослідження питань фізкультурної освіти обумовлене конкретним змістом напрямків розвитку фізичної культури і спорту в сільській місцевості, які передбачені в "Державній програмі розвитку фізичної і спорту на Україні".

Актуальність розробок цієї науково-дослідної роботи обумовлено тим, що за даними Держкомспорту України в сільській місцевості в теперішній час є вакантною велика кількість посад вчителів фізичної культури (в тому числі переважна більшість в початкових і малокомплектних школах), а також інструкторів фізичної культури, тренерів ДЮСШ з традиційних для села видів спорту (велоспорт, важка атлетика, боротьба, кінний спорт, лижний спорт). Недостатність фізкультурних кадрів в значній мірі заважає реалізації закону України

"Про фізичну культуру і спорт" у плані впровадження в штатний розклад сільських та селищних Рад народних депутатів посад організаторів фізкультурно-оздоровчої роботи.

В той же час, діюча система вищої та середньо-спеціальної фізкультурної освіти не в змозі повністю забезпечити нормативно визначену необхідність у спеціалістах з фізичної культури та спорту.

Практика направлення в фізкультурні вищі навчальні заклади цільовим засобом перспекивної сільської молоді з сільської місцевості, що декларується багато років не принесла очікуваних результатів у кадровій ситуації на селі.

Разом з тим, існуючі резерви в кадровому забезпеченні фізичної культури в сільській місцевості криються в системі непрофесійної фізкультурної освіти в аграрних вищих навчальних закладах України.

Так, наявність висококваліфікованих викладачів на кафедрах фізичного виховання та тренерів в спортклубах, а також на кафедрах біології фізіології, суспільних дисциплін (соціологія, психологія), відкриття педагогічних факультетів для підготовки спеціалістів для сільських ПТУ та технікумів, створюють передумови для підготовки кваліфікованих кадрів з фізичної культури та спорту у вищих навчальних закладах агропромислового комплексу.

При цьому вирішальне значення має реформування фізичного виховання у вищих навчальних закладах, яке передбачає, в першу чергу, переорієнтацію цільової направленості курсу "Фізичне виховання" з нормативно-практичної установки на фізкультурно-освітню. Необхідно сформувати систему непрофесійної фізкультурної освіти, включаючи різні форми та засоби.

В якості гіпотези в нашому дослідженні виступає припущення проте, що в наслідок науково-методичного обґрунтування реформування процесу фізичного виховання та посилення його освітньої спрямованості, співорганізації діяльності різних структурних підрозділів аграрних вищих навчальних закладів, вивчення специфіки соціального попиту гна спеціалістів, будуть створені передумови для розробки системи підготовки спеціалістів з фізичної культури і спорту молодшого кваліфікаційного рівня (інструктор фізичної культури, вчитель фізичної культури, тренер груп початкової підготовки ДЮСШ), як другої спеціальності у вищих навчальних закладах агропрому.

Мета досліджень міститься в розробці та науковому обґрунтуванні теоретичних, організаційних та методичних основ системи підготовки спеціалістів з фізичної культури для сільської місцевості на базі реформування курсу фізичного виховання у вищих навчальних закладах аграрного профілю України.

Таким чином, проведені попередні дослідження дозволили нам зробити наступні висновки:

1) діюча система професійної фізкультурної освіти (інститути і технікуми фізичної культури) не в змозі забезпечити сільську місцевість необхідною кількістю фізкультурних кадрів;

2) показана можливість організації підготовки фізкультурних кадрів в аграрних вищих навчальних закладах, як другої спеціальності на базі реформування курсу фізичного виховання, шляхом акцентованої оздоровчо-освітньої направленості курсу з залученням для спеціалізованої підготовки найбільш підготовлених у спортивному відношенні студентів аграрних вищих учбових закладів (2-3 % від загальної кількості студентів, що буде складати 50-70 осіб у кожному аграрному вищому навчальному закладі);

3) розроблені методологічні, методичні основи "фізкультурної освіти" студентів аграрних вищих навчальних закладів;

4) проведений аналіз засобів "фізкультурної освіти" студентів аграрних вищих навчальних закладів (академічні, теоретичні заняття, участь у підготовці та проведенні вузівських, факультетських і групових фізкультурно-масових заходів.

ДО ПИТАННЯ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ НА ФАКУЛЬТЕТІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

ОГНИСТИЙ АНДРІЙ

Тернопільський педагогічний інститут

Однією з проблем відбору на факультет фізичного виховання є визначення рівня спеціальних знань, як одних із складових загальної готовності абітурієнтів до вступу на факультет фізичного виховання.

Аналізуючи програми вступних випробувань на факультети фізичного виховання колишнього СРСР, ми знаходимо тільки: екзамен з загальної біології по результатам якого не можна судити про рівень спеціальних знань і прогнозувати успішність навчання на факультеті фізичного виховання (крім окремого розділу з анатомії людини).

На сьогоднішній день деякими факультетами фізичного виховання України робляться спроби, що до визначення цього рівня за допомогою теоретичного іспиту з фізичної культури і спорту. Позитивним моментом цього іспиту є те, що цей рівень визначається за допомогою перевірки тих знань на базі котрих буде проходити подальше нагромадження навчального матеріалу під час навчання на факультеті. І такими знаннями, на нашу думку, є знання з основ теорії і методики фізичного виховання, основ теорії видів спорту (гімнастика,